

mulighed for at opnå andre EU-landes bistand til inddrivelse af restancer hos virksomheder, der har hjemsted indenfor EU.

Samme år blev momslovens § 47, stk. 2, på baggrund af en ændring af art. 21 i 6. momsdirektiv, ændret, således at der ikke længere kunne stilles krav til EU-virksomheder om at have en »momsbefuldsmægtiget« i Danmark. Baggrunden for direktivændringen (og dermed også lovændringen) var, at reglerne - særlig for mindre og mellemstore virksomheder - blev oplevet som en økonomisk byrde i forbindelse med etableringen i Danmark. Herudover nævnte Kommissionen som motiv også hensynet til princippet om ikke-diskrimination.

3.6.3. Skatteministeriets overvejelser

To af de væsentligste motiver bag indførelsen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, nemlig ønsket om (nem og effektiv) adgang til inddrivelse samt henvisningen til den tilsvarende bestemmelse om en momsbefuldsmægtiget i momsloven, er således ikke længere til stede.

Allerede inden gennemførelsen af disse ændringer blev spørgsmålet om bestemmelsens forenelighed med EU-rettens principper om den frie etableringsret og ikke diskrimination af udenlandske virksomheder rejst. På daværende tidspunkt blev disse indvendinger afvist med henvisning til mulighederne for effektiv inddrivelse og den tilsvarende bestemmelse i momsloven.

Med de gennemførte ændringer er der således kun det overordnede kontrollensyn tilbage, og det må vurderes som tvivlsomt, om kildeskattelovens § 46, stk. 4, kan fastholdes alene under henvisning hertil.

Endelig kan der stilles spørgsmålstejn ved bestemmelsens praktiske betydning. Virksomheder, der har et lidt større og mere vedvarende engagement i Danmark, vil typisk under alle omstændigheder været repræsenteret ved en person eller en virksomhed/et selskab i Danmark.

3.6.4. Forslagets indhold

På denne baggrund foreslås bestemmelsen ændret, således at den alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU.

Forslaget findes i lovforslagets § 1, nr. 1.

3.7 *Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 og § 11, stk. 7 og 8 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed*

3.7.1 *Gældende ret*

Opkrævningsloven indeholder i henholdsvis § 4 og § 11 mulighed for, at told- og skatteforvaltningen under visse omstændigheder kan fratage en virksomhed dens registrering.

Opkrævningslovens § 4 indeholder reglerne om skønmæssig ansættelse ved manglende angivelse. Efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen inddrage en virksomheds registrering, når virksomheden i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for samme afgiftstype er blevet skønmæssigt ansat. Virksomheden skal forud herfor, ved et rekommanderet, brev have meddelelse om, at told- og skatteforvaltningen agter at inddrage registreringen.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frataget virksomheden, kan den pågældende virksomhedsindehaver straffes med bøde eller fængsel efter opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Efter opkrævningslovens § 11, stk. 1-2, har told- og skatteforvaltningen mulighed for - herunder efter stk. 2 i forbindelse med virksomhedens anmodning om registrering - at stille krav om sikkerhed til en virksomhed, bl.a. hvis virksomheden flere gange ikke indbetaler skyldige skatter og afgifter, eller hvis én eller flere personer i virksomhedens bestyrelse har været ejer af eller siddet i bestyrelsen i en virksomhed, som pga. af konkurs eller anden insolvens, f.eks. et forgæves udlæg, tidligere har påført told- og skatteforvaltningen et tab på mere end 50.000 kr.

Efter § 11, stk. 9, kan told- og skatteforvaltningen fratage en virksomhed registreringen, eller nægte registrering, hvis den ikke rettidigt stiller den efter § 11, stk. 1 eller 2, afkrævede sikkerhed. Fortsættelse af virksomheden, efter virksomheden er afmeldt fra registrering, kan straffes med bøde eller fængsel efter bestemmelsen i opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Udover, at fortsættelse af virksomheden efter virksomhedens af-registrering eller nægtelse af registrering er strafbar efter § 17, stk. 3, så kan virksomhedens ledelse efter bestemmelsen i § 11, stk. 11, yderligere komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for de skyldige skatter og afgifter m.v., der følger af at virksomhedsdriften fortsættes.

Bestemmelserne i § 11 om nægtelse af registrering eller afmelding fra registrering og evt. personlig hæftelse for ledelsen kom ind i opkrævningsloven med lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II).